

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 11 października 2017 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. na podstawie art.27 oraz art.28 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych odmówił W. O. prawa do emerytury. W uzasadnieniu organ rentowy wskazał, że wnioskodawca jako osoba urodzona przed 1 stycznia 1949 nie udowodnił 25 - letniego okresu składkowego i nieskładkowego lub 20 - letniego okresu składkowego i nieskładkowego. Zakład Ubezpieczeń Społecznych podkreślił, że W. O. udowodnił łącznie 6 lat, 11 miesięcy i 17 dni, w tym 6 lat, 8 miesięcy i 17 dni okresów składkowych oraz 3 miesiące okresów nieskładkowych. Zakład Ubezpieczeń Społecznych wskazał, że do stażu pracy nie wliczono wnioskodawcy okresów wykonywania pracy podczas odbywania kary pozbawienia wolności w okresach:

- od 19 sierpnia 1969 r. do 24 września 1971 r. w Zakładzie Karnym w S..
- od 16 października 1971 r. do 3 sierpnia 1972 r. i od 13 września 1972 r. do 5 lipca 1973 r. w Zakładzie Karnym w K..
- od 26 listopada 1977 r. do 27 lipca 1978 r. w Zakładzie Karnym w Ł..
- od 19 kwietnia 1978 r. do 17 czerwca 1978 r. w Areszcie Śledczym w Ł..
- od 11 lutego 2015 r. do 25 lutego 2016 r. w Zakładzie Karnym w S..

z uwagi na brak informacji o wymiarze czasu pracy.

- od 1 września 1978 r. do 19 marca 1979 r. w Areszcie Śledczym w Ł..
- od 27 marca 1979 r. do 18 listopada 1980 r. w Zakładzie Karnym w C..

jako nakładcy, gdyż na zaświadczeniu z dnia 22 sierpnia 2014 r. brak jest informacji czy wnioskodawca osiągał co najmniej 50% najniższego wynagrodzenia obowiązującego w jednostce gospodarki uspołecznionej.

oraz okresu

- od 18 lutego 1983 r. do 31 lipca 1989 r. – zatrudnienia w Spółdzielni Pracy (...) w Ł. jako nakładcy, gdyż brak na świadectwie pracy z dnia 31 lipca 1989 r. informacji czy wnioskodawca osiągał co najmniej 50 % najniższego wynagrodzenia obowiązującego w jednostce gospodarki uspołecznionej

/decyzja k.9 – 9 odwrót plik I akt ZUS/

W dniu 24 października 2017 r. do organu rentowego wpłynęło odwołanie W. O. od w/w decyzji. Skarżący wskazał, że legitymuje się stażem pracy wynoszącym 21 lat, 11 miesięcy i 14 dni i tym samym spełnia warunki do otrzymania emerytury.

/odwołanie k.2 – 2 odwrót/

W odpowiedzi na odwołanie, która wpłynęła do tutejszego Sądu w dniu 29 listopada 2017 r., pełnomocnik organu rentowego wniósł o jego oddalenie przytaczając argumentację jak w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji.

/odpowiedź na odwołanie k.6 – 6 odwrót /

Decyzją z dnia 10 listopada 2017 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. na podstawie art.27 oraz art.28 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych odmówił W. O. prawa do emerytury zmieniając decyzję z dnia 11 października 2017 r. w części dotyczącej udowodnionych okresów składkowych i nieskładkowych. W uzasadnieniu organ rentowy wskazał, że wnioskodawca jako osoba urodzona przed

1 stycznia 1949 nie udowodnił 25 - letniego okresu składkowego i nieskładkowego lub 20 - letniego okresu składkowego i nieskładkowego. Zakład Ubezpieczeń Społecznych podkreślił , że W. O. udowodnił łącznie 11 lat , 8 miesięcy i 19 dni , w tym 11 lat , 5 miesięcy i 19 dni okresów składkowych oraz 3 miesiące okresów nieskładkowych. Zakład Ubezpieczeń Społecznych wskazał , że do stażu pracy nie wliczono wnioskodawcy okresu od 18 lutego 1983 r. do 31 lipca 1989 r. – zatrudnienia w Spółdzielni Pracy (...) w Ł. jako nakładcy , gdyż brak na świadectwie pracy z dnia 31 lipca 1989 r. informacji czy wnioskodawca osiągał co najmniej 50 % najniższego wynagrodzenia obowiązującego w jednostce gospodarki uspołecznionej oraz okresów wykonywania pracy podczas odbywania kary pozbawienia wolności: od 26 listopada 1977 r. do 27 lipca 1978 r. w Zakładzie Karnym w Ł. , od 19 kwietnia 1978 r. do 17 czerwca 1978 r. w Areszcie Śledczym w Ł. , od 1 września 1978 r. do 19 marca 1979 r. w Areszcie Śledczym w Ł. , od 27 marca 1979 r. do 18 listopada 1980 r. w Zakładzie Karnym w C. jako nakładcy , gdyż na zaświadczeniu z dnia 22 sierpnia 2014 r. brak jest informacji czy wnioskodawca osiągał co najmniej 50% najniższego wynagrodzenia obowiązującego w jednostce gospodarki uspołecznionej.

/decyzja k.13 – 13 odwrót plik I akt ZUS/

W dniu 24 listopada 2017 r. do organu rentowego wpłynęło odwołanie W. O. od w/w decyzji. Skarżący wskazał , że legitymuje się stażem pracy wynoszącym 21 lat , 9 miesięcy i 17 dni i tym samym spełnia warunki do otrzymania emerytury.

/odwołanie k.2 akt o sygn. VIII U 2504/17/

W odpowiedzi na odwołanie , która wpłynęła do tutejszego Sądu w dniu 29 listopada 2017 r. , pełnomocnik organu rentowego wniósł o jego oddalenie przytaczając argumentację jak w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji oraz o łączne rozpoznanie ze sprawą o sygn. akt VIII U 2269/17.

/odpowiedź na odwołanie k.7 – 7 odwrót akt o sygn. VIII U 2504/17/

Postanowieniem z dnia 26 stycznia 2018 r. Sąd zarządził połączenie sprawy o sygnaturze akt VIII U 2504/17 ze sprawą o sygnaturze akt VIII U 2269/17 w celu ich łącznego rozpoznania i rozstrzygnięcia oraz zarządził ich prowadzenie pod sygnaturą VIII U 2269/17.

/postanowienie k.9 akt o sygn. VIII U 2504/17/

Decyzją z dnia 13 grudnia 2017 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. na podstawie art.27 oraz art.28 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych odmówił W. O. prawa do emerytury zmieniając decyzję z dnia 11 października 2017 r. w części dotyczącej udowodnionych okresów składkowych i nieskładkowych. W uzasadnieniu organ rentowy wskazał , że wnioskodawca jako osoba urodzona przed 1 stycznia 1949 nie udowodnił 25 - letniego okresu składkowego i nieskładkowego lub 20 - letniego okresu składkowego i nieskładkowego. Zakład Ubezpieczeń Społecznych podkreślił , że W. O. udowodnił łącznie 12 lat , 7 miesięcy i 9 dni , w tym 12 lat , 4 miesięcy i 9 dni okresów składkowych oraz 3 miesiące okresów nieskładkowych. Zakład Ubezpieczeń Społecznych wskazał , że do stażu pracy nie wliczono wnioskodawcy okresu od 18 lutego 1983 r. do 31 lipca 1989 r. – zatrudnienia w Spółdzielni Pracy (...) w Ł. jako nakładcy , gdyż brak na świadectwie pracy z dnia 31 lipca 1989 r. informacji czy wnioskodawca osiągał co najmniej 50 % najniższego wynagrodzenia obowiązującego w jednostce gospodarki uspołecznionej oraz okresów wykonywania pracy podczas odbywania kary pozbawienia wolności od 27 marca 1979 r. do 18 listopada 1980 r. w Zakładzie Karnym w C. jako nakładcy , gdyż na zaświadczeniu z dnia 22 sierpnia 2014 r. brak jest informacji czy wnioskodawca osiągał co najmniej 50% najniższego wynagrodzenia obowiązującego w jednostce gospodarki uspołecznionej.

/decyzja k.38 – 38 odwrót plik I akt ZUS/

W dniu 28 grudnia 2017 r. do organu rentowego wpłynęło odwołanie W. O. od w/w decyzji. Skarżący wskazał , że legitymuje się stażem pracy wynoszącym ponad 20 lat i tym samym spełnia warunki do otrzymania emerytury.

/odwołanie k.3 – 3 odwrót akt o sygn. VIII U 322/18/

W odpowiedzi na odwołanie , które wpłynęło do tutejszego Sądu w dniu 2 lutego 2018 r. , pełnomocnik organu rentowego wniósł o jego oddalenie przytaczając argumentację jak w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji oraz o łączne rozpoznanie ze sprawą o sygn. akt VIII U 2269/17.

/odpowiedź na odwołanie k.6 – 6 odwrót akt o sygn. VIII U 322/18/

Postanowieniem z dnia 14 lutego 2018 r. Sąd zarządził połączenie sprawy o sygnaturze akt VIII U 322/18 ze sprawą o sygnaturze akt VIII U 2269/17 w celu ich łącznego rozpoznania i rozstrzygnięcia oraz zarządził ich prowadzenie pod sygnaturą VIII U 2269/17.

/postanowienie k.8 akt o sygn. VIII U 322/18/

Decyzją z dnia 4 października 2018 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. na podstawie art.27 oraz art.28 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych odmówił W. O. prawa do emerytury zmieniając decyzję z dnia 17 kwietnia 2018 r. w części dotyczącej udowodnionych okresów składkowych i nieskładkowych. W uzasadnieniu organ rentowy wskazał, że wnioskodawca jako osoba urodzona przed 1 stycznia 1949 nie udowodnił 25 - letniego okresu składkowego i nieskładkowego lub 20 - letniego okresu składkowego i nieskładkowego. Zakład Ubezpieczeń Społecznych podkreślił, że W. O. udowodnił łącznie 18 lat , 10 miesięcy i 20 dni , w tym 18 lat , 7 miesięcy i 20 dni okresów składkowych oraz 3 miesiące okresów nieskładkowych. Zakład Ubezpieczeń Społecznych wskazał ,że do stażu pracy nie wliczono wnioskodawcy okresu od 18 lutego 1983 r. do 31 lipca 1989 r. – zatrudnienia w Spółdzielni Pracy (...) w Ł. jako nakładcy , gdyż brak na świadectwie pracy z dnia 31 lipca 1989 r. informacji czy wnioskodawca osiągał co najmniej 50 % najniższego wynagrodzenia obowiązującego w jednostce gospodarki uspołecznionej oraz okresów wykonywania pracy podczas odbywania kary pozbawienia wolności od 27 marca 1979 r. do 18 listopada 1980 r. w Zakładzie Karnym w C. jako nakładcy , gdyż na zaświadczeniu z dnia 22 sierpnia 2014 r. brak jest informacji czy wnioskodawca osiągał co najmniej 50% najniższego wynagrodzenia obowiązującego w jednostce gospodarki uspołecznionej.

/decyzja k.67 – 67 odwrót plik I akt ZUS/

W dniu 26 października 2018 r. do organu rentowego wpłynęło odwołanie W. O. od w/w decyzji. Skarżący wskazał , że Zakładzie Karnym w C. w okresie od 27 marca 1979 r. do 18 listopada 1980 r. pracował w pełnym wymiarze czasu pracy i okres ten powinien zostać uwzględniony mu przy ustalaniu prawa do emerytury.

/odwołanie k.3 akt o sygn. VIII U 2411/18/

W odpowiedzi na odwołanie , która wpłynęła do tutejszego Sądu w dniu 4 grudnia 2018 r. , pełnomocnik organu rentowego wniósł o jego oddalenie przytaczając argumentację jak w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji oraz o łączne rozpoznanie ze sprawą o sygn. akt VIII U 2269/17.

/odpowiedź na odwołanie k.7 – 7 odwrót akt o sygn. VIII U 2411/18/

Postanowieniem z dnia 7 stycznia 2019 r. Sąd zarządził połączenie sprawy o sygnaturze akt VIII U 2411/18 ze sprawą o sygnaturze akt VIII U 2269/17 w celu ich łącznego rozpoznania i rozstrzygnięcia oraz zarządził ich prowadzenie pod sygnaturą VIII U 2269/17.

/postanowienie k.11 akt o sygn. VIII U 2411/18/

Pełnomocnik wnioskodawcy wniósł o zaliczenie do stażu pracy wnioskodawcy okres pracy nakładczej wykonywanej podczas pobytu w Zakładzie Karnym w C. od 27 marca 1979 r. do 18 listopada 1980 r. oraz pracy nakładczej wykonywanej w Spółdzielni Pracy (...) w Ł. od 1 lipca 1983 r. do 31 lipca 1983 r. i od 1 listopada 1983 r. do 30 listopada 1983 r.

/pismo procesowe k.162 – 163/

Pismem procesowym pełnomocnik wnioskodawcy podniosła, że wnioskodawca od dnia 4 maja 2018 r. pozostaje w zatrudnieniu na podstawie umowy o pracę na czas nieokreślony w pełnym wymiarze czasu pracy i okres ten powinien zostać uwzględniony w stażu pracy wnioskodawcy.

/pismo procesowe k.235/

Na rozprawie w dniu 28 marca 2019 r. pełnomocnicy stron podtrzymali dotychczasowe stanowiska w sprawie, a pełnomocnik wnioskodawcy wniósł jednocześnie o zasądzenie kosztów pomocy prawnej w podwójnej wysokości.

/protokół rozprawy z dnia 28 marca 2019 r., płyta CD k.277/

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

Wnioskodawca W. O. urodził się (...)

/okoliczność bezsporna/

Zaskarżoną decyzją z dnia 11 października 2017 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. na podstawie art.27 oraz art.28 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych odmówił W. O. prawa do emerytury. W uzasadnieniu organ rentowy wskazał, że wnioskodawca jako osoba urodzona przed 1 stycznia 1949 nie udowodnił 25 - letniego okresu składkowego i nieskładkowego lub 20 - letniego okresu składkowego i nieskładkowego.

/decyzja k.9 – 9 odwrót plik I akt ZUS/

Zaskarżoną decyzją z dnia 10 listopada 2017 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. na podstawie art.27 oraz art.28 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych odmówił W. O. prawa do emerytury zmieniając decyzję z dnia 11 października 2017 r. w części dotyczącej udowodnionych okresów składkowych i nieskładkowych.

/decyzja k.13 – 13 odwrót plik I akt ZUS/

Zaskarżoną decyzją z dnia 13 grudnia 2017 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. na podstawie art.27 oraz art.28 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych odmówił W. O. prawa do emerytury zmieniając decyzję z dnia 11 października 2017 r. w części dotyczącej udowodnionych okresów składkowych i nieskładkowych.

/decyzja k.38 – 38 odwrót plik I akt ZUS/

Decyzją z dnia 17 kwietnia 2018 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. na podstawie art.27 oraz art.28 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych odmówił W. O. prawa do emerytury zmieniając decyzję z dnia 13 grudnia 2017 r. w części dotyczącej udowodnionych okresów składkowych i nieskładkowych. W uzasadnieniu organ rentowy wskazał, że wnioskodawca jako osoba urodzona przed 1 stycznia 1949 nie udowodnił 25 - letniego okresu składkowego i nieskładkowego lub 20 - letniego okresu składkowego i nieskładkowego. Zakład Ubezpieczeń Społecznych podkreślił, że W. O. udowodnił łącznie 18 lat, 9 miesięcy i 20 dni, w tym 18 lat, 6 miesięcy i 20 dni okresów składkowych oraz 3 miesiące okresów nieskładkowych. Zakład Ubezpieczeń Społecznych wskazał, że do stażu pracy nie wliczono wnioskodawcy okresu od 18 lutego 1983 r. do 31 lipca 1989 r. – zatrudnienia w Spółdzielni Pracy (...) w Ł. jako nakładcy, gdyż brak na świadectwie pracy z dnia 31 lipca 1989 r. informacji czy wnioskodawca osiągał co najmniej 50 % najniższego wynagrodzenia obowiązującego w jednostce gospodarki uspołecznionej oraz okresów wykonywania pracy podczas odbywania kary pozbawienia wolności od 27 marca 1979 r. do 18 listopada 1980 r. w Zakładzie Karnym w C. jako nakładcy, gdyż na zaświadczeniu z dnia 22 sierpnia

2014 r. brak jest informacji czy wnioskodawca osiągał co najmniej 50% najniższego wynagrodzenia obowiązującego w jednostce gospodarki społecznej.

/decyzja k.63 – 63 odwrót plik I akt ZUS/

Zaskarżoną decyzją z dnia 4 października 2018 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. na podstawie art.27 oraz art.28 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych odmówił W. O. prawa do emerytury zmieniając decyzję z dnia 17 kwietnia 2018 r. w części dotyczącej udowodnionych okresów składkowych i nieskładkowych.

/decyzja k.67 – 67 odwrót plik I akt ZUS/

W. O. udowodnił łącznie 18 lat , 10 miesięcy i 20 dni , w tym 18 lat , 7 miesięcy i 20 dni okresów składkowych oraz 3 miesiące okresów nieskładkowych (uwzględniono okresy: od 22 grudnia 1967 r. do 7 marca 1968 r. – (...) im. H. R. – K. w Ł. , od 19 sierpnia 1968 r. do 24 września 1971 r. – Zakład Karny S. , od 16 października 1971 r. do 3 sierpnia 1972 r. – Zakład Karny K. , od 13 września 1972 r. do 5 lipca 1973 r. - Zakład Karny K. , od 20 lutego 1974 r. do 20 marca 1975 r. w (...) Zakładach (...) w Ł. , od 30 czerwca 1975 r. do 13 lipca 1975 r. - Fabryka (...) S.A. , od 23 grudnia 1975 r. do 1 lipca 1976 r. - Areszt Śledczy S. , od 11 października 1976 r. do 23 listopada 1976 r. , od 26 listopada 1977 r. do 27 stycznia 1978 r. - Zakład Karny Ł. , od 19 kwietnia 1978 r. do 17 czerwca 1978 r. - Areszt Śledczy Ł. , od 1 września 1978 r. do 19 marca 1979 r. - Areszt Śledczy Ł. , od 5 stycznia 1981 r. do 21 marca 1981 r. - Spółdzielnia (...) im. 19 – go stycznia w Ł. , od 4 czerwca 1981 r. do 30 stycznia 1983 r. - (...) Spółdzielnia (...) , od 18 lutego 1983 r. do 30 czerwca 1983 r. , od 1 sierpnia 1983 r. do 31 października 1983 r. , od 1 grudnia 1983 r. do 31 sierpnia 1984 r. , od 1 października 1984 r. do 31 lipca 1989 r. - Spółdzielnia Pracy (...) w Ł. , od 1 grudnia 1990 r. do 31 grudnia 1990 r. – (...) B. , od 1 kwietnia 1991 r. do 30 czerwca 1991 r. , od 1 sierpnia 1991 r. do 31 października 1991 r. , od 8 stycznia 1992 r. do 31 lipca 1992 r. , od 1 września 1991 r. do 14 września 1991 r. – działalność gospodarcza , od 11 lutego 2015 r. do 25 lutego 2016 r. – Zakład Karny Nr 2 w Ł.

/dokumentacja – akta ZUS/

W okresie od 18 lutego 1983 r. do 31 lipca 1989 r. W. O. był zatrudniony w Spółdzielni Pracy (...) w Ł. jako nakładca.

/okoliczność bezsporna , a nadto zeznania wnioskodawcy min.00:20:40 – 00:31:04 rozprawy z dnia 29 maja 2018 r. , płyta CD k.93/

W związku z zatrudnieniem w/w zakładzie pracy w okresach od 1 lipca 1983 r. do 31 lipca 1983 r. , od 1 listopada 1983 r. do 30 listopada 1983 r. , od 1 września 1984 r. do 30 września 1984 r. wnioskodawca nie uzyskiwał co najmniej 50 % najniższego wynagrodzenia obowiązującego w jednostce gospodarki społecznej.

/dokumentacja – akta ZUS/

W okresie od 27 marca 1979 r. do 18 listopada 1980 r. tj. podczas pobytu w Zakładzie Karnym w C. wnioskodawca pracował jako nakładca.

/zaświadczenie k.104 , zeznania wnioskodawcy min.00:20:40 – 00:31:04 rozprawy z dnia 29 maja 2018 r. , płyta CD k.93 , dokumentacja osobowa wnioskodawcy z Zakładu Karnego w C. /

Dokumentacja osobowa wnioskodawcy z Zakładu Karnego w C. nie odnosi się do wysokości osiąganego przez wnioskodawcę wynagrodzenia w/w okresie.

/dokumentacja osobowa wnioskodawcy z Zakładu Karnego w C. /

Od dnia 4 maja 2018 r. W. O. pozostaje w zatrudnieniu na podstawie umowy o pracę na czas nieokreślony w pełnym wymiarze czasu pracy.

/okoliczność bezsporna/

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o całokształt materiału dowodowego zebranego w sprawie, w szczególności dokumenty zawarte w aktach emerytalno – rentowych ubezpieczonej. Wskazać należy, że w niniejszej sprawie nie zgromadzono dowodów, które w jakikolwiek sposób pozwoliłyby zakwestionować ustalenia poczynione przez organ rentowy. Podnieść należy, że nie jest rzeczą sądu zarządzenie dochodzeń w celu uzupełnienia lub wyjaśnienia twierdzeń stron i wykrycia środków dowodowych pozwalających na ich udowodnienie, ani też sąd nie jest zobowiązany do przeprowadzenia z urzędu dowodów zmierzających do wyjaśnienia okoliczności istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy (art. 232 k.p.c.). Obowiązek przedstawienia dowodów spoczywa na stronach (art. 3 k.p.c.), a ciężar udowodnienia faktów mających dla rozstrzygnięcia sprawy istotne znaczenie (art. 227 k.p.c.) spoczywa na stronie, która z faktów tych wywodzi skutki prawne (art. 6 k.c.) /por. wyrok Sądu Najwyższego z 17 grudnia 1996r., sygn. akt I CKU 45/96, opubl. OSNC z 1997r., z.6-7, poz.76; wyrok Sądu Najwyższego z 7 października 1998 r., sygn. II UKN 244/98, opubl. OSNAPiUS 1999, nr 20, poz. 662/.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołania są nieuzasadnione.

Zgodnie z treścią art.27 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity Dz. U. z 2018 r., poz.1280) ubezpieczonym urodzonym przed dniem 1 stycznia 1949 roku przysługuje emerytura, jeżeli spełnią następujące warunki:

- 1) osiągnęli wiek emerytalny wynoszący co najmniej 60 lat dla kobiet i co najmniej 65 lat dla mężczyzn;
- 2) mają okres składkowy i nieskładkowy wynoszący, co najmniej 20 lat dla kobiet i 25 lat dla mężczyzn z zastrzeżeniem art.27a.

Stosownie do treści art.28 ww. ustawy ubezpieczonym urodzonym przed dniem 1 stycznia 1949 roku, którzy nie osiągnęli okresu składkowego i nieskładkowego, o którym mowa w art.27 ust.1 punkt 2, przysługuje emerytura, jeżeli spełnili łącznie następujące warunki:

- 1) osiągnęli wiek emerytalny wynoszący co najmniej 60 lat dla kobiet i co najmniej 65 lat dla mężczyzn.
- 2) mają okres składkowy i nieskładkowy wynoszący, co najmniej 15 lat dla kobiet i co najmniej 20 lat dla mężczyzn.

W niniejszej sprawie przedmiotem żądania wnioskodawcy było zaliczenia do okresów składkowych i nieskładkowych okresów wykonywania przez niego pracy nakładczej od 27 marca 1979 r. do 18 listopada 1980 r. , od 1 lipca 1983 r. do 31 lipca 1983 r. i od 1 listopada 1983 r. do 30 listopada 1983 r. , bowiem zaliczenie tych okresów pozwoliłoby mu spełnić przesłankę legitymowania się co najmniej 20 – letnim stażem pracy.

W tym miejscu wskazać należy, że stosownie do treści art. 6 ust. 2 pkt 11 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych za okresy składkowe uważa się również przypadające przed dniem 15 listopada 1991 roku następujące okresy, za które została opłacona składka na ubezpieczenie społeczne albo za które nie było obowiązku opłacania składek na ubezpieczenie społeczne wykonywania na obszarze Państwa Polskiego pracy nakładczej:

- a) objętej obowiązkiem ubezpieczenia społecznego, za które opłacono składkę na to ubezpieczenie lub w których występowało zwolnienie od opłacania składki,
- b) przed dniem objęcia obowiązkiem ubezpieczenia z tego tytułu,

jeżeli w tych okresach osoba wykonująca taką pracę uzyskiwała wynagrodzenie w wysokości co najmniej połowy obowiązującego najniższego wynagrodzenia, określonego na podstawie przepisów Kodeksu pracy.

Zgodnie zaś z treścią §21 ust.1 rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 11 października 2011 roku sprawie postępowania o świadczenia emerytalno-rentowe (Dz.U. nr 237, poz.1412) środkiem dowodowym stwierdzającym wysokość wynagrodzenia, dochodu, przychodu oraz uposażenia przyjmowanego do ustalenia podstawy wymiaru emerytury lub renty są zaświadczenia pracodawcy lub innego płatnika składek, legitymacja ubezpieczeniowa lub inny dokument, na podstawie którego można ustalić wysokość wynagrodzenia, dochodu, przychodu lub uposażenia.

Wskazana regulacja §21 ust.1 powołanego rozporządzenia stanowiąca odpowiednik obowiązującego do dnia 23 listopada 2011 roku §20 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 roku w sprawie postępowania o świadczenia emerytalno - rentowe i zasad wypłaty tych świadczeń (Dz.U. nr 10, poz.49) wyznacza kierunek postępowania dowodowego, nie oznacza to jednak aby wysokość uzyskiwanego uposażenia nie mogła być wskazana i w inny sposób, tak przy pomocy pisemnych środków dowodowych pochodzących od pracodawcy, czy też nawet dowodów pośrednich, nie wyłączając zeznań świadków - aczkolwiek wskazujących wprost na wysokość wynagrodzenia danego zainteresowanego (tak stanowi m. in. teza wyroku Sądu Najwyższego z dnia 25 lipca 1997 roku - II UKN 186/97, OSNAP 1998/11/324, a także wyroki: Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 4 marca 1997 roku - III AUa 105/97, Apel. W-wa 1997/2/7, Sądu Apelacyjnego w Rzeszowie z dnia 27 czerwca 1995 roku - III AUr 177/95, OSA 1996/10/32, czy Sądu Apelacyjnego Białymstoku - III AUr 294/93, PS - wkład. 1994/3/6).

Przeprowadzone w niniejszej sprawie postępowanie dowodowe nie pozwoliło na zakwestionowania dokonanych przez organ rentowy ustaleń co do wysokości osiąganego przez wnioskodawcę w spornych okresach wynagrodzenia w związku ze świadczeniem pracy nakładczej. Wskazać należy, że zgodnie z jednolitym poglądem judykatury do uznania okresu pracy nakładczej za okres składkowy wymagany jest ustalenie, że nakładca osiągał wynagrodzenie w wysokości odpowiadającej co najmniej połowie obowiązującego wówczas najniższego wynagrodzenia (wyrok Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 9 stycznia 2007 r., III AUa 1080/06, Orzecznictwo Sądów Apelacyjnych (...)). Okresem składkowym wymienionym w art. 6 ust. 2 pkt 11 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych jest okres wykonywania pracy nakładczej objętej obowiązkiem ubezpieczenia społecznego, za które opłacono składkę (lub w którym występowało zwolnienie od jej opłacenia), jeżeli w tym okresie osoba wykonująca taką pracę uzyskiwała jednocześnie wynagrodzenie w wysokości co najmniej połowy obowiązującego najniższego wynagrodzenia, określonego na podstawie przepisów Kodeksu pracy (wyrok Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 1 marca 2007 r., III AUa 3097/05, Orzecznictwo Sądu Apelacyjnego w Katowicach 2007/4/1).

W odniesieniu zaś do faktu pozostawania wnioskodawcy w zatrudnieniu od dnia 4 maja 2018 r. wskazać należy, że okoliczność ta nie mogła zostać wzięta pod uwagę przy rozstrzygnięciu niniejszej sprawy. Stosownie bowiem do obowiązujących przepisów prawa w sprawach z zakresu ubezpieczeń społecznych obowiązuje zasada oceny prawidłowości decyzji według stanu istniejącego w dacie jej wydania. Mimo, że sąd ubezpieczeń społecznych rozpoznaje sprawę merytorycznie na nowo, to jednak jako organ kontrolny wobec organu rentowego ma obowiązek odniesienia się do stanu rzeczy istniejącego w dacie wydania decyzji. Z tej przyczyny obowiązująca w "klasycznym" procesie cywilnym reguła wyrażona w art. 316 § 1 k.p.c., zgodnie z którą sąd bierze pod uwagę stan rzeczy z chwili zamknięcia rozprawy, doznaje wyjątku w postępowaniu odrębnym w sprawach z zakresu ubezpieczeń społecznych, ze względu na jego szczególny, odwoławczy charakter./tak SA w Szczecinie z dnia 20 lipca 2016 r. ,III AUa 942/15, LEX nr 2121870/ Wynika to z istoty postępowania w sprawach z zakresu ubezpieczeń społecznych, w którym sąd dokonuje kontroli wyłącznie tych rozstrzygnięć o prawach i obowiązkach stron stosunku ubezpieczenia społecznego, które zostały uprzednio podjęte przez organ rentowy. Wprawdzie kontrola ta ma wymiar pełny i wszechstronny, a jednym z jej instrumentów jest możliwość prowadzenia przez sąd ubezpieczeń społecznych postępowania dowodowego na zasadach przewidzianych w Kodeksie postępowania cywilnego, to jednak rozstrzygnięcie sprawy przez sąd ubezpieczeń społecznych (po przeanalizowaniu na nowo wszelkich okoliczności faktycznych i prawnych) musi odnosić się do przedmiotu objętego treścią decyzji organu rentowego. Zakres kognicji sądu ubezpieczeń społecznych jest ściśle uzależniony od tego, co było przedmiotem rozstrzygnięcia organu rentowego. Rozpoznawana sprawa jest taką sprawą, gdyż dotyczy kontroli decyzji, w której organ rentowy wydał rozstrzygnięcie stosownie do stanu istniejącego w dacie wydania decyzji (tj. na podstawie dokumentacji jaką wówczas dysponował).

Mając na uwadze powyższe rozważania oraz fakt, iż wnioskodawca w spornych okresach nie uzyskiwał wynagrodzenia w wysokości co najmniej połowy obowiązującego najniższego wynagrodzenia, zasadnym było oddalenie jego odwołań na podstawie art. 477¹⁴ § 1 kpc.

W punkcie 2 sentencji wyroku Sąd przyznał ze Skarbu Państwa – Kasy Sądu Okręgowego w Łodzi na rzecz adwokata A. D. kwotę 221 (dwieście dwadzieścia jeden 40/100) złotych tytułem kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu wnioskodawcy. Zgodnie z art. 29 ustawy z dnia 26 maja 1982 roku o adwokaturze (tj. Dz. U. z 2018 roku poz. 1184) koszty pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu ponosi Skarb Państwa. W myśl § 15 ust. 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (Dz. U. z 2019 r. poz. 18) opłaty wynoszą 90 zł w sprawach o świadczenia pieniężne z ubezpieczenia społecznego i zaopatrzenia emerytalnego oraz w sprawach dotyczących podlegania ubezpieczeniom społecznym. Biorąc jednak pod uwagę niezbędny nakład pracy adwokata, w szczególności poświęcony czas na przygotowanie się do prowadzenia sprawy oraz liczbę stawiennictw w sądzie, stosownie do treści § 4 ust. 2 pkt 1 przyznał kwotę w podwójnej wysokości tj. 180 zł. Zgodnie zaś z § 4 ust. 3 w sprawach, w których strona korzysta z pomocy prawnej udzielonej przez adwokata ustanowionego z urzędu, opłaty, o których mowa w ust. 1 i 2, Sąd podwyższa o stawkę podatku od towarów i usług przewidzianą dla tego rodzaju czynności w przepisach o podatku od towarów i usług, obowiązującą w dniu orzekania o tych opłatach. Z tych względów Sąd zwiększył należną kwotę o kwotę podatku VAT tj. o kwotę 41,40 zł.

S.B.